

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/922

af 9. juni 2022

om indførelse og anvendelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1053/2013

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 70,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forudsætningen for Schengenområdet uden grænsekontrol ved de indre grænser er, at medlemsstaterne sikrer en effektiv anvendelse af Schengenreglerne. Disse regler omfatter foranstaltninger på områderne ydre grænser, kompenserende foranstaltninger for fravær af kontrol ved de indre grænser og en solid overvågningsramme, som til sammen styrker den frie bevægelighed og sikrer et højt niveau af sikkerhed, retfærdighed og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger.
- (2) Centrale elementer i Schengenområdet har siden 1998 været peer-to-peer-evaluering og -overvågning af anvendelsen af disse regler som et redskab til at opretholde en høj grad af ansvarlighed og ejerskab til resultaterne og til at styrke den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.
- (3) Der blev ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ⁽²⁾ oprettet en særlig Schengenevaluerings- og overvågningsmekanisme, som blev operationel i 2015.
- (4) Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismens effektivitet og virkning bør forbedres for at øge dens effektivitet og virkning. Den reviderede evaluerings- og overvågningsmekanisme bør sigte mod at opretholde en høj grad af gensidig tillid mellem medlemsstaterne ved at sikre, at medlemsstaterne anvender Schengenreglerne effektivt i overensstemmelse med de vedtagne fælles standarder, grundlæggende principper og normer for derved at bidrage til et velfungerende Schengenområde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 7.4.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- (5) Målene for evaluerings- og overvågningsmekanismen bør nås ved hjælp af objektive og upartiske evalueringer, der gør det muligt hurtigt at identificere mangler i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne, som kan forhindre, at Schengenområdet fungerer korrekt, og at sikre, at disse mangler hurtigt afhjælpes, og som kan udgøre grundlaget for en dialog om Schengenrådets funktion som helhed. I overensstemmelse med artikel 70 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen foretage en objektiv og upartisk evaluering af gennemførelsen af Unionens politikker på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Dette kræver et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, en afbalanceret fordeling af ansvaret og opretholdelse af systemets peerreview-karakter. Det kræver også en øget rolle til Rådet og en tæt inddragelse af Europa-Parlamentet. I betragtning af omfanget af ændringerne af den evaluerings- og overvågningsmekanisme, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 1053/2013, bør nævnte forordning ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (6) Evaluerings- og overvågningsmekanismen bør være i stand til at omfatte alle områder af Schengenreglerne — nuværende og fremtidige, navnlig forvaltningen af de ydre grænser, fraværet af kontrol ved de indre grænser, visumpolitik, tilbagesendelse, store informationssystemer til støtte for gennemførelsen af Schengenreglerne, politisamarbejde, retligt samarbejde i straffesager og databeskyttelse — undtagen dem, hvor der allerede findes en specifik evalueringsmekanisme i henhold til EU-retten. Evaluerings- og overvågningsmekanismen bør omfatte al relevant lovgivning og alle relevante operationelle aktiviteter, der er en del af Schengenreglerne, og som bidrager til Schengenrådets funktion.
- (7) Der bør i alle evalueringerne tages hensyn til, om de myndigheder, der anvender Schengenreglerne, fungerer korrekt, i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 1.-2. marts 2012. Evalueringen bør også omfatte praksis i private enheder, såsom luftfartsselskaber eller eksterne tjenesteydere, for så vidt som de er involveret i eller berørt af gennemførelsen af Schengenreglerne, når de samarbejder med medlemsstaterne.
- (8) I betragtning af den stadig større rolle, som EU-organerne, -kontorerne og -agenturerne spiller i forbindelse med gennemførelsen af Schengenreglerne, bør evaluerings- og overvågningsmekanismen understøtte kontrollen af disse EU-organers, -kontorers og -agenturers aktiviteter, for så vidt som de udfører opgaver på medlemsstaternes vegne med henblik på at bistå med den operationelle anvendelse af bestemmelser i Schengenreglerne. Kontrollen med disse aktiviteter bør i denne henseende indgå i evalueringen af medlemsstaterne, afspejles i rapporten og udføres, uden at det berører og under fuld respekt af Kommissionens og de relevante agenturers, kontorers og organers styrende organers ansvarsområder i henhold til forordningerne om deres oprettelse og deres egne evaluerings- og overvågningsprocedurer i henhold til nævnte forordninger. Såfremt der ved evalueringer konstateres mangler i forbindelse med de funktioner, der varetages eller understøttes af EU-organer, -kontorer og -agenturer, bør Kommissionen underrette deres relevante styrende organer samt Rådet og Europa-Parlamentet.
- (9) Evaluerings- og overvågningsaktiviteter bør målrettes, idet der tages hensyn til resultaterne af tidligere evalueringer, risikoanalyser, ny lovgivning, oplysninger indhentet af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende forordning og, hvis det er relevant, resultaterne af nationale kvalitetskontrolmekanismer. De bør understøttes af et styrket samarbejde med de EU-organer, -kontorer og -agenturer, der deltager i gennemførelsen af Schengenreglerne, med henblik på at tilvejebringe relevante oplysninger og relevant ekspertise til planlægning eller gennemførelse af evaluerings- eller overvågningsaktiviteter, gennem sådanne organer, kontorers og agenturers systematiske inddragelse i Schengenevalueringer, herunder gennem udpegning af observatører til at deltage i evalueringerne, samt ved hjælp af forbedrede risikoanalyser og informationsudveksling, herunder vedrørende korruption og organiseret kriminalitet, for så vidt som dette kan underminere medlemsstaternes anvendelse af Schengenreglerne.

Et sådant samarbejde og en sådan inddragelse vedrører navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), der reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽³⁾, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ⁽⁴⁾, Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der blev oprettet ved

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽⁵⁾, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 ⁽⁶⁾, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾.

Samarbejdet bør også blive mere gensidigt, og agenturerne bør ikke kun være bidragsydere, men også drage fordel af at blive inddraget i evaluerings- og overvågningsmekanismen, så der sikres en bedre operationel indsats fra dem. Såfremt aktiviteterne i et EU-organ, -kontor eller -agentur, der er involveret i gennemførelsen af Schengenreglerne, for så vidt som det udfører funktioner på medlemsstaternes vegne med henblik på at bistå i den operationelle anvendelse af bestemmelser i Schengenreglerne, kontrolleres som led i evalueringen af en medlemsstat, bør observatører fra et EU-organ, -kontor eller -agentur for at undgå interessekonflikter ikke deltage i drøftelserne om resultaterne vedrørende aktiviteterne i det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur.

- (10) Den sårbarhedsvurdering, der foretages af Frontex, er en supplerende mekanisme til den evaluerings- og overvågningsmekanisme, der oprettes ved denne forordning, med henblik på at garantere kvalitetskontrollen på EU-plan og sikre konstant beredskab på både EU-plan og nationalt plan for at reagere på eventuelle udfordringer ved de ydre grænser. Denne sårbarhedsvurdering bør tages i betragtning ved forberedelsen af evaluerings- og overvågningsaktiviteterne, så der sikres en ajourført situationsbevidsthed. Begge mekanismer udgør en del af den integrerede europæiske grænseforvaltning. Synergierne mellem sårbarhedsvurderingen og evaluerings- og overvågningsmekanismen bør maksimeres med henblik på at skabe et bedre situationsbillede af, hvordan Schengenområdet fungerer, og så vidt muligt undgå dobbeltarbejde og modstridende henstillinger. Med henblik herpå bør der foretages en regelmæssig udveksling af oplysninger mellem Frontex og Kommissionen om resultaterne af begge mekanismer. For at forbedre det strategiske fokus og sikre en mere målrettet udformning af evalueringen er det også nødvendigt med yderligere øget synergi med de relevante mekanismer og platforme, der forvaltes af EU-agenturerne og de nationale forvaltninger, såsom den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT), og med det tilsyn, som Kommissionen med støtte fra eu-LISA foretager af medlemsstaternes forberedelse af implementeringen af relevante IT-systemer samt med resultaterne af de nationale kvalitetskontrollmekanismer, hvis det er relevant.
- (11) Under evalueringen bør der lægges særlig vægt på at kontrollere overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne ud over de særskilte evalueringer af, at Schengenreglernes databeskyttelseskrav er korrekt gennemført og anvendes korrekt. For at øge evaluerings- og overvågningsmekanismens kapacitet til at identificere overtrædelser af de grundlæggende rettigheder på relevante politikområder bør der gennemføres yderligere foranstaltninger. Schengenevaluatører bør uddannes ordentligt i denne henseende, de relevante oplysninger fra FRA bør udnyttes bedre, og dets eksperter bør i højere grad inddrages i udformningen og gennemførelsen af evalueringer. Derudover bør det være muligt ved programmeringen og udformningen af evalueringer at tage hensyn til den dokumentation, der offentliggøres eller fremlægges gennem uafhængige overvågningsmekanismer eller af relevante tredjeparter, såsom ombudsmænd, myndigheder, der overvåger overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, og ikkestatslige og internationale organisationer, på eget initiativ. I forbindelse med gennemførelsen af evalueringerne, f.eks. gennemførelsen af besøg, bør de enheder og tredjeparter, der støtter medlemsstaterne, forstås som dem, der er retligt eller kontraktligt knyttet til medlemsstaterne og har tilladelse til at udføre visse opgaver på deres vegne i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne. Ved udarbejdelsen af evalueringsrapporterne bør der kun tages hensyn til oplysninger, som er kontrolleret under evalueringsaktiviteten.
- (12) I forbindelse med evaluerings- og overvågningsmekanismen bør der indføres gennemsigtige, effektive og klare regler for de former og metoder, som skal anvendes til evaluerings- og overvågningsaktiviteterne, anvendelsen af højt kvalificerede eksperter og opfølgningen på resultaterne af evalueringerne.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstating og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (13) Evalueringsformerne og -metoderne bør gøres mere fleksible for at øge evaluerings- og overvågningsmekanismens effektivitet og gøre det muligt at tilpasse den til nye omstændigheder og lovgivningsmæssige udviklinger samt for at strømline anvendelsen af medlemsstaternes, Kommissionens og EU-organernes, -kontorernes og -agenturernes ressourcer. Periodiske evalueringer gennem besøg bør være den vigtigste evalueringsmetode. Uanmeldte evalueringer og tematiske evalueringer bør anvendes på en afbalanceret måde på grundlag af risikoanalyser efter vedtagelsen af ny lovgivning eller på grundlag af oplysninger, som Kommissionen har indhentet i overensstemmelse med denne forordning. Evalueringsformerne bør tydeligt fastlægges. Afhængigt af politikområdet og evaluerings- og overvågningsaktivitetens art bør evaluerings- og overvågningsmekanismen gøre det muligt at evaluere flere medlemsstater samtidigt og i ekstraordinære tilfælde helt eller delvist at foretage fjernevalueringer og kombinere evalueringen af politikområder. Det bør i forbindelse med evaluerings- og overvågningsmekanismen være muligt at udarbejde samlede evalueringsrapporter om medlemsstaterne, hvori medlemsstatens overordnede præstation med hensyn til anvendelsen af Schengenreglerne vurderes.
- (14) Der bør anvendes tematiske evalueringer for at tilvejebringe en analyse af medlemsstaternes praksis i forbindelse med gennemførelsen af Schengenreglerne. De bør finde sted for at vurdere gennemførelsen af større lovgivningsmæssige ændringer, når de begynder at finde anvendelse, og af nye initiativer samt for at vurdere eventuelle spørgsmål på tværs af politikområder eller praksis i medlemsstater, der står over for lignende udfordringer.
- (15) Der bør finde uanmeldte besøg sted med kun kort forudgående underretning eller uden forudgående underretning af den pågældende medlemsstat, afhængig af formålet, og de bør bygge på risikoanalyser eller andre relevante grunde, alt efter hvad der er relevant. Det bør være muligt at gennemføre uanmeldte besøg for at evaluere anvendelsen af Schengenreglerne ved de indre grænser samt nye eller systemiske problemer, som potentielt kan have en betydelig indvirkning på, hvordan Schengenområdet fungerer, eller, når der er grund til at antage, at en medlemsstat i alvorlig grad tilsidesætter forpligtelser i henhold til Schengenreglerne. Uanmeldte besøg bør normalt finde sted med mindst 24 timers forudgående underretning. Uanmeldte besøg uden forudgående underretning bør finde sted for at kontrollere overholdelsen af forpligtelserne i henhold til Schengenreglerne, navnlig ved de indre grænser og som reaktion på begrundede tegn på alvorlige overtrædelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne. I sådanne tilfælde ville et forudgående varsel forpurre formålet med besøget. I forbindelse med uanmeldte besøg vedrørende evalueringen af anvendelsen af Schengenreglerne ved de indre grænser bør det navnlig være muligt at kontrollere, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, herunder at udøvelsen af politimæssige beføjelser eller andre offentlige beføjelser i området ved de indre grænser ikke har tilsvarende virkning som grænsekontrol.
- (16) Programmeringen af de aktiviteter, der gennemføres i henhold til denne forordning via flerårige og årlige evalueringsprogrammer, har allerede bevist sin merværdi med hensyn til at sikre forudsigelighed og sikkerhed. Kommissionen bør derfor i samarbejde med medlemsstaterne vedtage flerårige og årlige evalueringsprogrammer. Disse programmer bør også give den nødvendige fleksibilitet til, at de kan tilpasses Schengenreglernes dynamiske karakter over tid. I tilfælde af force majeure bør der foretages tilpasninger af disse programmer efter aftale med de pågældende medlemsstater, uden at der behov for en formel ændring af programmerne. I det flerårige evalueringsprogram, der vedtages for syv år, bør der, hvis det er relevant, inden for politikområderne fastlægges specifikke prioriterede områder, der skal være omfattet af de periodiske evalueringer. Denne tilgang bør give mulighed for større fleksibilitet, bedre prioritering og en mere afbalanceret og strategisk anvendelse af alle tilgængelige værktøjer. Forlængelsen af det flerårige evalueringsprogram fra fem til syv år bør også føre til øget, tættere og mere målrettet overvågning af medlemsstaterne, uden at kontrolniveauet sænkes.
- (17) Evaluerings- og overvågningsaktiviteterne bør gennemføres af hold, som består af repræsentanter for Kommissionen og eksperter udpeget af medlemsstaterne. Disse repræsentanter og eksperter bør have passende kvalifikationer, herunder solid teoretisk viden og erfaring, og bør have gennemført den relevante eksisterende uddannelse. Kommissionen bør sikre uddannelseskurser for Schengenevaluators inden for alle relevante politikområder, herunder elementer vedrørende de grundlæggende rettigheder og myndighedernes korrekte funktion. Den uddannelse, som en ekspert modtager med henblik på at blive Schengenevaluator, bør gøre det muligt at anerkende vedkommendes færdigheder, viden og kompetencer, der er erhvervet under den pågældende uddannelse, på nationalt niveau. Hvis der ikke er uddannelseskurser til rådighed for et politikområde, hvilket medfører mangel på uddannede eksperter, bør en ekspert, der ønsker at blive Schengenevaluator, kunne ledsage en evalueringsmission som ekspert under uddannelse.

- (18) For på en hurtigere og mindre besværlig måde at sikre, at et tilstrækkeligt antal erfarne eksperter deltager, bør Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne oprette og opretholde en pulje af eksperter. Puljen bør være den primære kilde til eksperter til evaluerings- og overvågningsaktiviteter. Hver medlemsstat bør udpege mindst én ekspert for hvert politikområde, hvor den evalueres, medmindre udpegelsen i væsentlig grad vil påvirke udførelsen af nationale opgaver.
- (19) Der bør gives større fleksibilitet med hensyn til størrelsen af evaluerings- og overvågningsholdene for at øge effektiviteten og mindske den administrative byrde. Kommissionen bør derfor fastsætte og tilpasse holdenes størrelse afhængigt af behovene og udfordringerne i forbindelse med hver evaluerings- og overvågningsaktivitet og samtidig opretholde en balance mellem antallet af Kommissionens repræsentanter og medlemsstaternes eksperter for at afspejle principperne om peer-to-peer og delt ansvar. Der bør findes en balance mellem principperne om delt ansvar og forudsigelighed og behovet for fleksibilitet under udvælgelsen af eksperter. Ved oprettelsen af holdene bør Kommissionen derfor så vidt muligt sikre den geografiske balance, en række forskellige profiler og rotation. Der bør lægges særlig vægt på de nationale forvaltningers kapacitet for at sikre, at udpegelsen af eksperter i evaluerings- og overvågningsaktiviteter ikke udgør en uforholdsmæssig stor byrde for medlemsstaterne eller for eksperternes individuelle situation. De eksperter, der inviteres til at deltage i specifikke evalueringer, og deres nationale myndigheder bør svare positivt på invitationerne; det bør kun være muligt at afslå en invitation, hvis det er begrundet af alvorlige erhvervsmæssige eller personlige årsager.
- (20) De operationelle omkostninger i forbindelse med evaluerings- og overvågningsaktiviteterne, såsom rejser, indlogering og underhold, bør afholdes over Unionens budget. Alle yderligere dagpenge til nationale eksperter, der deltager i evaluerings- og overvågningsmissioner, og personaleudgifterne til dem, der erstatter disse eksperter under deres fravær, bør kunne dækkes via medlemsstaternes nationale programmer inden for rammerne af de relevante EU-fonde i overensstemmelse med fondenes mål og de regler, der gælder for disse fonde.
- (21) Evalueringsrapporterne bør være koncise og kortfattede. De bør fokusere på mangler med betydelige konsekvenser og fremhæve områder, hvor der kan foretages væsentlige forbedringer. Mindre vigtige resultater bør ikke indgå i rapporterne. Holdet bør ikke desto mindre meddele disse resultater til den evaluerede medlemsstat ved evalueringsaktivitetens afslutning, herunder til de myndigheder, der er ansvarlige for den relevante nationale kvalitetskontrolmekanisme. Holdet bør aktivt søge at identificere bedste praksis, som bør føjes til rapporterne. Navnlig bør nye og innovative foranstaltninger, der i væsentlig grad forbedrer gennemførelsen af de fælles regler, og som kan omsættes til praksis af andre medlemsstater, fremhæves som bedste praksis i forbindelse med rapporten.
- (22) Evalueringsrapporterne bør som hovedregel indeholde henstillinger om, hvordan de konstaterede mangler, herunder overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, afhjælpes, og vedtages straks i en enkelt retsakt af Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁸⁾. Ved at rapporten og henstillingerne samles i ét enkelt dokument efter én enkelt vedtagelsesprocedure, styrkes den iboende forbindelse mellem evalueringsresultaterne og henstillingerne. Desuden bør den samtidige offentliggørelse af rapporten og henstillingerne sætte medlemsstaterne i stand til hurtigere og mere effektivt at afhjælpe manglerne. Samtidig bør anvendelsen af undersøgelsesproceduren sikre medlemsstaternes engagement i den beslutningsproces, der fører til vedtagelsen af henstillingerne.
- (23) For at fremme den gensidige tillid mellem medlemsstaterne, sikre, at samordningen mellem dem forbedres på EU-plan, og øge peer pressure blandt dem bør gennemførelsesbeføjelsen til at vedtage henstillingerne om afhjælpende tiltag i visse tilfælde samt til at afslutte handlingsplanerne i visse tilfælde dog tillægges Rådet i betragtning af dets politiske rolle med hensyn til at udøve et sådant peer pressure. En sådan gennemførelsesbeføjelse er begrundet i, at Rådet i henhold til artikel 70 i TEUF er blevet tillagt specifikke beføjelser med hensyn til gensidig evaluering af gennemførelsen af Unionens politikker på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det afspejler korrekt formålet med en evalueringsmekanisme baseret på dette lex specialis-princip, der på dette specifikke område er at udfylde en komplementær funktion i forbindelse med overvågning af effektiviteten af den praktiske gennemførelse af Unionens politikker gennem peerreviews. Rådet bør derfor vedtage henstillinger i

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

tilfælde, der er af politisk betydning og generel interesse for Schengenområdet funktion. Sådanne tilfælde bør anses for at opstå, når den evaluerede medlemsstat i væsentlig grad anfægter indholdet af udkastet til evalueringsrapport eller et resultats art, hvorved det påvises, at der kan være opstået potentielle problemer under evalueringen. Det samme bør gælde, når det ved en evaluering konkluderes, at der er en alvorlig mangel, i tilfælde af tematiske evalueringer, eller i tilfælde af førstegangsevalueringer. På samme måde bør Rådet som en del af sin rolle i evaluerings- og overvågningsmekanismens overvågningsfase vedtage gennemførelsesafgørelser om godkendelse af afslutningen af handlingsplanerne i tilfælde af alvorlige mangler og førstegangsevalueringer.

- (24) Hvis der ved evalueringerne konstateres en alvorlig mangel, bør der desuden gælde særlige bestemmelser for at sikre, at der hurtigt vedtages afhjælpende foranstaltninger. I lyset af de risici, en sådan mangel indebærer, bør den evaluerede medlemsstat, så snart den er blevet underrettet om en alvorlig mangel, straks begynde at iværksætte gennemførelsesforanstaltninger til afhjælpning af manglen, herunder om nødvendigt ved at mobilisere alle passende operationelle og finansielle midler. Afhjælpende tiltag bør være underlagt kortere frister og tættere politisk kontrol og overvågning gennem processen. I den forbindelse bør Kommissionen straks underrette Rådet, når der i en evaluering konstateres en alvorlig mangel, herunder hvis en alvorlig mangel anses for at udgøre en risiko for den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed i Schengenområdet. Kommissionen bør sende rapporten til Rådet og Europa-Parlamentet og tilrettelægge et nyt besøg senest et år efter datoen for evalueringen for at kontrollere, om medlemsstaten har afhjulpet de pågældende mangler. Kommissionen bør forelægge en ny rapport for Rådet efter det nye besøg.
- (25) Konstateringen af en alvorlig mangel kræver en grundig vurdering fra sag til sag på grundlag af klare kriterier vedrørende arten, omfanget og de potentielle konsekvenser af problemerne, som kan være forskellige for hvert politikområde. Forskellige vigtige elementer med henblik på en effektiv gennemførelse af Schengenreglerne og forskellige kombinationer af faktorer kan føre til, at et resultat klassificeres som en alvorlig mangel. Hvis det imidlertid vurderes, at en konstateret mangel kan udgøre en krænkelse af de grundlæggende rettigheder eller har eller med tiden kan få en væsentlig negativ indvirkning på en eller flere medlemsstater eller på funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser, skal en sådan mangel anses for at være en alvorlig mangel. Hvis der i en evalueringsrapport konstateres en alvorlig mangel i forbindelse med gennemførelsen af kontrol af de ydre grænser, kan artikel 21 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ⁽⁹⁾ eventuelt finde anvendelse.
- (26) Evaluerings- og overvågningsmekanismen bør omfatte en solid opfølgings- og overvågningskomponent. Nævnte komponent bør varetages af Kommissionen i tæt samarbejde med Rådet og Europa-Parlamentet, hvis det er relevant, uden at dette skaber en uforholdsmæssig byrde for de involverede aktører. Evalueringer bør følges op af handlingsplaner. Ved udarbejdelsen af handlingsplanerne bør de evaluerede medlemsstater fuldt ud tage hensyn til de finansieringsmuligheder, Unionen stiller til rådighed, og udnytte disse ressourcer bedst muligt. For at fremskynde processen bør Kommissionen revidere handlingsplanernes tilstrækkelighed, f.eks. i form af en skrivelse. For at sikre en rettidig opfølgning, hvis Kommissionens tjenestegrene ikke finder, at handlingsplanen er tilstrækkelig, bør den pågældende medlemsstat fremlægge en revideret handlingsplan senest en måned efter modtagelsen af revisionen. Hyppigheden af medlemsstaternes opfølgingsrapportering til Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af handlingsplanerne bør som hovedregel være hver sjette måned. Kommissionen bør dog have mulighed for at angive en anden rapporteringshyppighed, herunder reduceret rapporteringshyppighed, f.eks. i tilfælde hvor der i evalueringen konstateres resultater fra kategorien »forbedringer er nødvendige«.
- (27) Som en del af Kommissionens overvågningsaktiviteter bør det være muligt for den at tilrettelægge nye besøg og kontrolbesøg. Nye besøg bør tilrettelægges for at overvåge fremskridtene med gennemførelsen af en handlingsplan efter en evaluering, hvor der blev konstateret en alvorlig mangel, eller efter en førstegangsevaluering, hvori det blev konkluderet, at den evaluerede medlemsstat ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at anvende Schengenreglerne på det pågældende evaluerede politikområde. I rapporten om det nye besøg bør der redegøres for de fremskridt, der er gjort med at gennemføre henstillingerne, og konkluderes, hvorvidt den alvorlige mangel er blevet afhjulpet. Rapporten bør om nødvendigt kunne ledsages af henstillinger. Som et middel til at udøve peer pressure bør Rådet have mulighed for at tilkendegive sin holdning til rapporten og opfordre Kommissionen til at foreslå henstillinger.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (28) Der bør kunne aflægges kontrolbesøg for at overvåge fremskridt med gennemførelsen af en handlingsplan efter en evaluering, hvor der ikke blev konstateret alvorlige mangler, hvis dette skønnes nødvendigt. Efter en evaluering, hvor der blev konstateret en alvorlig mangel, og en førstegangsevaluering bør der altid tilrettelægges kontrolbesøg inden afslutningen af en handlingsplan. For så vidt angår de organisatoriske krav og rapporteringskravene bør kontrolbesøgene være lempeligere end evalueringsbesøgene. De bør navnlig bestå af mindre hold og bør ikke føre til nye resultater eller kræve vedtagelse af en rapport. Rådet bør inddrages mere aktivt i overvågningsfasen, underrettes skriftligt af Kommissionen, f.eks. i form af en skrivelse, om resultatet af kontrolbesøgene og godkende afslutningen af handlingsplanerne i tilfælde af alvorlige mangler og førstegangsevalueringer på grundlag af et forslag fra Kommissionen.
- (29) Det er vigtigt, at Europa-Parlamentet og Rådet regelmæssigt fører drøftelser for at øge bevidstheden om vigtigheden af en effektiv gennemførelse af Schengenreglerne og tilskynde medlemsstaterne til at afhjælpe de konstaterede mangler, alt efter hvad der er relevant. Rådet bør navnlig udøve sin politiske rolle i forbindelse med forvaltningen af Schengenområdet ved at drøfte de rapporter, som Kommissionen har forelagt, og ved at føre politiske drøftelser om en effektiv gennemførelse af Schengenreglerne og et velfungerende område uden kontrol ved de indre grænser. Kommissionen bør give passende input for at lette disse drøftelser, herunder gennem vedtagelse af en samlet årsrapport, der omfatter de evalueringer, der er foretaget i det foregående år, og hvori der gøres status over gennemførelsen af henstillingerne. På grundlag af denne rapport og disse resultater bør Rådet føre horisontale drøftelser for at bidrage til en mere effektiv og hurtigere gennemførelse af henstillingerne og de dertil knyttede afhjælpende tiltag.
- (30) Den evaluerings- og overvågningsmekanisme, der oprettes ved denne forordning, bør opfylde en supplerende funktion, nemlig gennem peerreviews at overvåge, hvor effektiv den praktiske gennemførelse af Unionens politikker er. Kommissionens generelle beføjelse til at føre tilsyn med anvendelsen af EU-retten under Den Europæiske Unions Domstols kontrol gennem traktatbrudsprocedurer bør ikke berøres.
- (31) Sikkerhedsklassifikationen af evalueringen og rapporterne om nye besøg bør være »følsom ikkeklassificeret« i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsregler i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁰⁾. De bør klassificeres som »RESTREINT UE/EU RESTRICTED« som omhandlet i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 ⁽¹¹⁾, hvis en sådan klassifikation er påkrævet i henhold til nævnte afgørelses artikel 5, stk. 3, eller efter begrundet anmodning fra den evaluerede medlemsstat.
- (32) I betragtning af den særlige rolle, der er pålagt Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i henhold til artikel 70, sidste punktum, i TEUF, som understreget i artikel 12, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvad angår de nationale parlamenter, bør Rådet og Kommissionen orientere Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om indholdet og resultaterne af evalueringerne. Derudover vil Rådet, hvis Kommissionen fremlægger et forslag med henblik på ændring af denne forordning, høre Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7, litra h), i sin forretningsorden ⁽¹²⁾, så der i videst muligt omfang kan tages hensyn til dets udtalelse, inden Rådet vedtager en endelig tekst.
- (33) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 27. juli 2021 ⁽¹³⁾.
- (34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne, når de varetager deres opgaver i medfør af nærværende forordning. Forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, der foretages af EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne, når de varetager deres opgaver i medfør af nærværende forordning.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

⁽¹¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).

⁽¹³⁾ EUT C 337 af 23.8.2021, s. 2.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage det flerårige og det årlige evalueringsprogram, udforme og ajourføre et standardspørgeskema og vedtage evalueringsrapporter og rapporter om nye besøg. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (36) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende en alvorlig mangel på grund af sagens hastende karakter er bydende nødvendigt.
- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (38) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽¹⁵⁾.
- (39) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁶⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁷⁾.
- (40) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁸⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽¹⁹⁾.
- (41) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽²⁰⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽²¹⁾.

⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽¹⁶⁾ EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁷⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁸⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁹⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽²⁰⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽²¹⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (42) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (43) Da kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer vedrørende Bulgarien, Rumænien og Kroatien allerede er afsluttet i medfør af deres respektive tiltrædelsesakter, bør kontrollen af disse medlemsstater i henhold til denne forordnings artikel 1, stk. 2, litra b), ikke iværksættes igen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres der en evaluerings- og overvågningsmekanisme med henblik på at sikre, at medlemsstaterne anvender Schengenreglerne effektivt og korrekt for derved at bidrage til at opretholde den gensidige tillid blandt medlemsstaterne og et velfungerende område uden kontrol ved de indre grænser.
2. Evaluerings- og overvågningsmekanismen skal sikre objektive og upartiske evaluerings- og overvågningsaktiviteter med henblik på at:
 - a) kontrollere anvendelsen af Schengenreglerne i de medlemsstater, hvor nævnte regler anvendes fuldt ud, samt i de medlemsstater, hvor Schengenreglerne anvendes delvist, jf. de relevante protokoller, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF
 - b) kontrollere, at de nødvendige betingelser for anvendelsen af alle relevante dele af Schengenreglerne er opfyldt i de medlemsstater, for hvilke Rådet ikke har truffet afgørelse om, at bestemmelserne i Schengenreglerne anvendes fuldt ud eller delvist, bortset fra de medlemsstater, hvis evaluering allerede vil være afsluttet på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.
3. Evalueringerne kan omfatte alle aspekter af Schengenreglerne, og de skal tage hensyn til den måde, hvorpå de myndigheder, der anvender dem, fungerer. Evalueringerne kan omfatte navnlig følgende politikområder: forvaltning af de ydre grænser, fravær af kontrol ved de indre grænser, visumpolitik, tilbagesendelse, store informationssystemer til støtte for gennemførelsen af Schengenreglerne, politisamarbejde, retligt samarbejde i straffesager og databaseskyttelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Schengenreglerne«: de bestemmelser, der er integreret i Den Europæiske Union i overensstemmelse med protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, samt de retsakter, der udbygger eller på anden måde vedrører nævnte regler
- 2) »førstegangsevaluering«: en evaluering for at kontrollere, om en medlemsstat, der er bundet af Schengenreglerne, og for hvilken kontrollen ved de indre grænser ikke er ophævet, opfylder betingelserne for at anvende Schengenreglerne fuldt ud, eller i tilfælde af en medlemsstat, der ikke deltager i Schengenreglerne, men som har fået tilladelse af Rådet til at anvende dele af Schengenreglerne, for at kontrollere, om medlemsstaten opfylder betingelserne for delvist at anvende Schengenreglerne

- 3) »periodisk evaluering«: en evaluering, der er medtaget i det flerårige evalueringsprogram og det årlige evalueringsprogram, for at kontrollere en medlemsstats anvendelse af Schengenreglerne med henblik på at vurdere medlemsstatens overordnede resultater med hensyn til anvendelsen af Schengenreglerne
- 4) »uannmeldt evaluering«: en evaluering, der ikke er medtaget i det flerårige og det årlige evalueringsprogram, for at kontrollere en eller flere medlemsstaters anvendelse af Schengenreglerne på et eller flere politikområder
- 5) »tematisk evaluering«: en evaluering, der er medtaget i det årlige evalueringsprogram, og som har til formål at tilvejebringe en analyse af medlemsstaternes lovgivning eller praksis med hensyn til anvendelsen af Schengenreglerne eller anvendelsen af de specifikke dele deraf på tværs af flere medlemsstater
- 6) »besøg«: et besøg i en medlemsstat eller på dens konsulater med henblik på at foretage en evaluering eller en overvågningsaktivitet
- 7) »nyt besøg«: et supplerende besøg efter en evaluering, hvor der blev konstateret en alvorlig mangel, eller efter en førstegangsevaluering, hvor det blev konkluderet, at den evaluerede medlemsstat ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at anvende Schengenreglerne
- 8) »kontrolbesøg«: et supplerende besøg, der ikke er et nyt besøg, og som aflægges for at overvåge, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af en handlingsplan
- 9) »resultat, der viser manglende overholdelse af reglerne«: en vurdering af et resultat, der viser, at nationale love og administrative bestemmelser eller gennemførelsen heraf ikke overholder de retligt bindende bestemmelser i Schengenreglerne
- 10) »alvorlig mangel«: en generel vurdering af den situation, der tilskrives et eller flere resultater, der viser manglende overholdelse af reglerne, og som vedrører den effektive anvendelse af Schengenreglerne, og som enkeltvis eller i kombination risikerer at udgøre en overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, eller som har eller med tiden risikerer at få en betydelig negativ indvirkning på en eller flere medlemsstater eller på, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer
- 11) »hold«: en gruppe eksperter udpeget af medlemsstaterne og repræsentanter for Kommissionen, som gennemfører evaluerings- og overvågningsaktiviteter
- 12) »observatør«: en ekspert, der er udpeget af et af Unionens i artikel 7 omhandlede organer, kontorer eller agenturer, og som deltager i en evaluerings- eller overvågningsaktivitet
- 13) »ekspert under uddannelse«: en ekspert, der er udpeget af en medlemsstat eller en repræsentant for Kommissionen til at blive uddannet til at blive Schengenevaluatør.

Artikel 3

Ansvar og pligt til at samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen er i fællesskab ansvarlige for gennemførelsen af evaluerings- og overvågningsmekanismen med bidrag fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, jf. artikel 7, i overensstemmelse med deres respektive mandater.
2. Kommissionen har en overordnet koordinerende rolle i forbindelse med fastlæggelse af de årlige og flerårige evalueringsprogrammer, udarbejdelse af spørgeskemaer, planlægning og gennemførelse af besøg samt udarbejdelse af evalueringsrapporter og henstillinger. Den sikrer ligeledes, at opfølgings- og overvågningsaktiviteterne udføres.
3. Rådet vedtager henstillinger i tilfælde af alvorlige mangler, førstegangsevalueringer, tematiske evalueringer, og hvis den evaluerede medlemsstat i væsentlig grad anfægter udkastet til evalueringsrapport med udkast til henstillinger. Rådet vedtager som en del af sin rolle i evaluerings- og overvågningsmekanismens overvågningsfase gennemførelsesafgørelser om afslutningen af handlingsplanerne i tilfælde af alvorlige mangler og førstegangsevalueringer.

Rådet udøver sin politiske rolle vedrørende forvaltningen af Schengenområdet ved at drøfte de rapporter, som Kommissionen har forelagt i overensstemmelse med artikel 25, herunder om status for gennemførelsen af handlingsplaner, og ved at føre politiske drøftelser om en effektiv gennemførelse af Schengenreglerne og et velfungerende område uden kontrol ved de indre grænser. Med henblik herpå samarbejder Kommissionen og Rådet fuldt ud i alle faser af den evaluerings- og overvågningsmekanisme, der gennemføres i henhold til denne forordning. Kommissionen giver navnlig Rådet relevante og rettidige oplysninger om programmeringen og gennemførelsen af evaluerings- og overvågningsaktiviteterne.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder fuldt ud på alle evalueringsstadier for at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning.

5. Medlemsstaterne træffer alle generelle eller særlige foranstaltninger for at støtte og bistå Kommissionen og holdene i forbindelse med gennemførelsen af evaluerings- og overvågningsaktiviteterne.

Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen og de hold, der gennemfører evaluerings- og overvågningsaktiviteterne, er i stand til at udføre deres opgaver effektivt, navnlig ved at give Kommissionen og holdene mulighed for at rette forespørgsler direkte til relevante personer og ved at give dem fuld og uhindret adgang til alle områder, lokaler og dokumenter, som er nødvendige for evaluerings- eller overvågningsaktiviteten, herunder nationale og interne retningslinjer og instrukser. Adgang til relevante klassificerede informationer gives til holdmedlemmer og observatører, der har en passende sikkerhedsgodkendelse udstedt af en kompetent myndighed.

6. Kommissionen er ansvarlig for at arrangere de nødvendige rejser til og fra de besøgte medlemsstater for Kommissionens repræsentanter og medlemsstaternes eksperter på holdene.

Kommissionen afholder rejse- og opholdsudgifterne for de eksperter, som deltager i besøgene, og den i artikel 16, stk. 2, omhandlede ekspert under uddannelse.

Den besøgte medlemsstat er ansvarlig for at sørge for den nødvendige transport på stedet, undtagen i forbindelse med uanmeldte besøg.

Artikel 4

Evalueringsformer

1. Evalueringerne kan antage følgende former:

- a) førstegangsevalueringer
- b) periodiske evalueringer
- c) uanmeldte evalueringer
- d) tematiske evalueringer.

2. Kommissionen tilrettelægger førstegangsevalueringer, efter at den pågældende medlemsstat har erklæret sig parat til at blive evalueret.

3. Kommissionen kan tilrettelægge uanmeldte evalueringer, navnlig:

- a) for at evaluere anvendelsen af Schengenreglerne ved de indre grænser
- b) når den bliver opmærksom på nye eller systemiske problemer, som potentielt kan have en betydelig negativ indvirkning på, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer, herunder omstændigheder, der ville udgøre en trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed på dette område
- c) når den har grund til at antage, at en medlemsstat i alvorlig grad tilsidesætter sine forpligtelser i henhold til Schengenreglerne, herunder når den har grund til at antage, at der er alvorlige overtrædelser af de grundlæggende rettigheder.

4. Kommissionen kan tilrettelægge tematiske evalueringer, navnlig for at vurdere gennemførelsen af større lovgivningsmæssige ændringer, efterhånden som disse træder i kraft, og af nye initiativer eller for at vurdere spørgsmål på tværs af politikområder eller praksis i medlemsstater, der står over for lignende udfordringer.

*Artikel 5***Former for overvågningsaktiviteter**

Overvågningsaktiviteterne kan omfatte følgende:

- a) revision af handlingsplaner og opfølgingsrapporter fremlagt af de evaluerede medlemsstater
- b) nye besøg
- c) kontrolbesøg.

*Artikel 6***Evaluerings- og overvågningsmetoder**

De i artikel 4 og 5 omhandlede evaluerings- og overvågningsaktiviteter kan gennemføres ved hjælp af besøg og spørgeskemaer eller undtagelsesvis andre fjernkommunikationsmidler.

Hver evaluerings- og overvågningsmetode kan anvendes uafhængigt eller i kombination med en anden metode, alt efter hvad der er relevant.

*Artikel 7***Samarbejde med EU-organer, -kontorer og -agenturer**

1. Kommissionen samarbejder med de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der deltager i gennemførelsen af Schengenreglerne, samt med Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA).

Kommissionen kan indgå aftaler med disse EU-organer, -kontorer og -agenturer for at lette samarbejdet om at gennemføre denne forordning.

2. Kommissionen kan anmode de i stk. 1 omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer om i overensstemmelse med deres respektive mandater at tilvejebringe oplysninger, statistiske data eller risikoanalyser, herunder vedrørende korruption og organiseret kriminalitet, for så vidt som korruption og organiseret kriminalitet kan underminere medlemsstaternes anvendelse af Schengenreglerne, for at forbedre situationsbevidstheden som omhandlet i forordning (EU) 2019/1896 vedrørende medlemsstaternes gennemførelse af Schengenreglerne.

Den evaluerede medlemsstat kan fremsætte bemærkninger til de oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til første afsnit.

*Artikel 8***Samarbejde med Frontex**

1. Senest den 31. august hvert år forelægger Frontex Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne en risikoanalyse med henblik på det årlige evalueringsprogram, jf. artikel 13.

Den i første afsnit omhandlede risikoanalyse skal omfatte alle relevante aspekter vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning og indeholde henstillinger om specifikke afsnit af de ydre grænser, specifikke grænseovergangssteder og specifikke steder, der er relevante for evalueringen af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ⁽²²⁾ i de medlemsstater, der skal evalueres det følgende år i overensstemmelse med det flerårige evalueringsprogram, jf. artikel 12.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

2. Senest den 31. august hvert år sender Frontex Kommissionen en separat risikoanalyse, som indeholder henstillinger med henblik på uanmeldte evalueringer det følgende år, uanset rækkefølgen af de medlemsstater, der skal evalueres hvert år i overensstemmelse med det flerårige evalueringsprogram, jf. artikel 12.

De i første afsnit omhandlede henstillinger kan vedrøre en hvilken som helst region eller et hvilket som helst specifikt område og skal indeholde en liste med mindst 10 specifikke afsnit af de ydre grænser, mindst 10 specifikke grænseovergangssteder, og mindst 10 specifikke steder, der er relevante for vurderingen af, om direktiv 2008/115/EF overholdes, samt andre relevante oplysninger.

Artikel 9

Samarbejde med Europol

I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra u), i forordning (EU) 2016/794 stiller Europol ekspertise, analyser, rapporter og andre relevante oplysninger til rådighed til støtte for gennemførelsen af nærværende forordning.

Artikel 10

Synergier med andre evaluerings- og overvågningsaktiviteter

1. Kommissionen anvender resultaterne af de relevante mekanismer og instrumenter, herunder de evaluerings- og overvågningsaktiviteter, der udføres af de EU-organer, -kontorer og -agenturer, som deltager i gennemførelsen af Schengenreglerne, navnlig sårbarhedsvurderingen, og af FRA samt af uafhængige nationale overvågningsmekanismer og -organer, ved forberedelsen af evaluerings- og overvågningsaktiviteterne for at forbedre kendskabet til, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer, og undgå dobbeltarbejde og modstridende foranstaltninger. Kommissionen kan efter aftale med den evaluerede medlemsstat anvende resultaterne af nationale kvalitetskontrolmekanismer, når de foreligger.

2. Henstillingerne i henhold til denne forordning skal supplere de henstillinger, der fremsættes i henhold til artikel 32, stk. 7, i forordning (EU) 2019/1896 i forbindelse med sårbarhedsvurderingen.

3. Kommissionen kan på sikker og rettidig vis dele nærmere oplysninger om evalueringsrapporter, handlingsplaner og ajourføringer vedrørende gennemførelsen af handlingsplanerne med de i stk. 1 omhandlede relevante organer, kontorer og agenturer på nationalt plan og EU-plan.

Den i første afsnit omhandlede informationsudveksling skal finde sted i overensstemmelse med de pågældende EU-organers, -kontorers og -agenturers mandater.

Artikel 11

Oplysninger fra tredjeparter

Uden at det berører artikel 20, stk. 1, kan Kommissionen ved programmeringen og gennemførelsen af evalueringerne og overvågningsaktiviteterne tage hensyn til oplysninger fra tredjeparter i forbindelse med gennemførelsen af Schengenreglerne, herunder fra uafhængige myndigheder, ikkestatslige organisationer og internationale organisationer.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de oplysninger fra tredjeparter, den anser for relevante for programmeringen af evaluerings- og overvågningsaktiviteterne. Medlemsstaterne skal derpå have mulighed for at fremsætte bemærkninger til indholdet af disse oplysninger.

KAPITEL II

PROGRAMMERING

Artikel 12

Flerårigt evalueringsprogram

1. Senest otte måneder før den efterfølgende syvårsperiode begynder udarbejder Kommissionen, hvis det er relevant efter høring af de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, jf. artikel 7, et flerårigt evalueringsprogram, der dækker en periode på syv år.

I løbet af hver flerårig evalueringscyklus underkastes hver medlemsstat én periodisk evaluering og kan, hvis det er relevant, underkastes én eller flere tematiske eller uanmeldte evalueringer på grundlag af risikoanalyser, ny lovgivning eller oplysninger indhentet af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7-11.

2. Kommissionen vedtager det flerårige evalueringsprogram ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2.

Kommissionen fremsender det flerårige evalueringsprogram til Europa-Parlamentet og til Rådet.

3. I det flerårige evalueringsprogram kan der, hvis det er relevant, angives specifikke prioriterede områder inden for de i artikel 1, stk. 3, omhandlede politikområder, der skal være omfattet af de periodiske evalueringer, og der fastsættes en foreløbig tidsplan for disse evalueringer.

Det flerårige evalueringsprogram skal indeholde en foreløbig liste over de medlemsstater, der skal underkastes periodiske evalueringer, uden at dette berører de tilpasninger, der foretages i henhold til denne artikels stk. 4, i et givet år. I forbindelse med den foreløbige rækkefølge, hvori medlemsstaterne skal underkastes en periodisk evaluering, tages der hensyn til, hvor lang tid der er gået siden den foregående periodiske evaluering. Der tages også hensyn til resultaterne af tidligere evalueringer, den hastighed, hvormed handlingsplanerne gennemføres, og andre relevante oplysninger, som Kommissionen råder over, indsamlet i overensstemmelse med artikel 7-11 for så vidt angår medlemsstaternes praksis i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne.

4. I tilfælde af force majeure, som forhindrer gennemførelsen af evalueringer i overensstemmelse med den foreløbige tidsplan, der fastsættes i henhold til stk. 3, kan Kommissionen efter aftale med de pågældende medlemsstater foretage tilpasninger af tidsplanen for de pågældende evalueringer.

Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om begivenheder som omhandlet i første afsnit og om deres forventede indvirkning på planlægningen af evalueringerne i henhold til det flerårige evalueringsprogram.

Artikel 13

Årligt evalueringsprogram

1. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et årligt evalueringsprogram senest den 15. november i året forud for det år, som programmet vedrører. Dette årlige evalueringsprogram baseres navnlig på de risikoanalyser og andre oplysninger, som Kommissionen har indhentet i overensstemmelse med artikel 7-11. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2.

2. Det årlige evalueringsprogram skal indeholde en foreløbig tidsplan for følgende evalueringer:

- a) periodiske evalueringer af medlemsstaterne som specificeret i det flerårige evalueringsprogram
- b) førstegangsevalueringer af en medlemsstat

- c) tematiske evalueringer, hvis det er relevant, herunder deres tema, de medlemsstater, der skal evalueres, og de planlagte metoder.

3. Kommissionen fremsender straks det flerårige evalueringsprogram til Europa-Parlamentet og til Rådet.

I tilfælde af force majeure, som forhindrer gennemførelsen af evalueringer i overensstemmelse med den foreløbige tidsplan, der fastsættes i henhold til stk. 2, kan Kommissionen efter aftale med de pågældende medlemsstater foretage tilpasninger af tidsplanen for de pågældende evalueringer.

Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om begivenheder som omhandlet i andet afsnit og om deres forventede indvirkning på planlægningen af evalueringerne i henhold til det årlige evalueringsprogram.

Artikel 14

Standardspørgeskema

1. Kommissionen udarbejder og ajourfører ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et standardspørgeskema. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2.

Ved udarbejdelsen af spørgeskemaet kan Kommissionen høre de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i artikel 7.

2. Standardspørgeskemaet skal omfatte gennemførelsen af den relevante lovgivning og de organisatoriske og tekniske midler, der er til rådighed til gennemførelse af Schengenreglerne, herunder dem, der er omhandlet i håndbøgerne, Schengenkatalogerne og relevante statistiske oplysninger.

3. Senest den 1. juli hvert år sender Kommissionen standardspørgeskemaet til de medlemsstater, der i overensstemmelse med det årlige evalueringsprogram skal underkastes en periodisk evaluering det følgende år.

De i første afsnit omhandlede medlemsstater sender Kommissionen deres svar senest den 31. oktober samme år.

Kommissionen stiller de i andet afsnit omhandlede besvarelser til rådighed for de øvrige medlemsstater.

4. På Kommissionens anmodning ajourfører de evaluerede medlemsstater deres besvarelser af standardspørgeskemaet og besvarer om nødvendigt supplerende spørgsmål forud for de specifikke evalueringer. Medlemsstaterne kan også fremlægge resultaterne fra nationale kvalitetskontrolmekanismer og af interne revisioner, når det er relevant.

KAPITEL III

FÆLLES BESTEMMELSER FOR GENNEMFØRELSEN AF EVALUERINGS- OG OVERVÅGNINGSAKTIVITETER

Artikel 15

Holdmedlemmer og observatører

1. De holdmedlemmer og observatører, der deltager i evaluerings- og overvågningsaktiviteter, skal have passende kvalifikationer, herunder en solid teoretisk viden og erfaring på de områder, som evaluerings- og overvågningsmekanismen dækker, samt et godt kendskab til evalueringsprincipper, -procedurer og -teknikker, og de skal være i stand til at kommunikere effektivt på et fælles sprog.

2. Ekspertyer fra de medlemsstater, som i overensstemmelse med den relevante tiltrædelsesakt er bundet af, men endnu ikke fuldt ud anvender, Schengenreglerne, deltager i evaluerings- og overvågningsaktiviteter vedrørende alle dele af Schengenreglerne.

*Artikel 16***Uddannelse af eksperter, observatører og eksperter under uddannelse**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer i samarbejde med de relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer, der er omhandlet i artikel 7, at medlemsstaternes eksperter og Kommissionens repræsentanter modtager passende uddannelse for at blive Schengenevaluatorer.

Kommissionen sikrer, at uddannelseskurserne for Schengenevaluatorer tilrettelægges for alle relevante politikområder og omfatter myndighedernes korrekte funktion samt elementer vedrørende de grundlæggende rettigheder, som udvikles med deltagelse af FRA.

Kommissionen ajourfører i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer, der er omhandlet i artikel 7, de oprindelige uddannelsesplaner og sørger om nødvendigt for opfølgnings- og genopfriskningskurser.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan hvert hold, der foretager periodiske evalueringer, omfatte én ekspert under uddannelse fra enten en medlemsstat eller Kommissionen.

3. Observatørerne skal have passende uddannelse.

*Artikel 17***Pulje af eksperter fra medlemsstaterne**

1. Kommissionen opretter i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en pulje af eksperter, hvis faglige baggrund dækker de politikområder eller, hvis det er relevant, de specifikke prioriterede områder, der er fastsat i det flerårige evalueringsprogram.

2. Parallelt med udarbejdelsen af det årlige evalueringsprogram, jf. artikel 13, stk. 1, udpeger medlemsstaterne på Kommissionens opfordring én eller flere kvalificerede eksperter for hvert politikområde til det følgende års pulje af eksperter. Hver medlemsstat sikrer, at mindst én udpeget ekspert for hvert politikområde er til rådighed i løbet af et kalenderår. Medlemsstaten kan angive den seks månedersperiode, hvor en udpeget ekspert er til rådighed, og præferencer for en bestemt evaluering. Kommissionen tager så vidt muligt hensyn til disse præferencer.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at udpege eksperter på de områder, hvor de af objektive grunde ikke evalueres, eller hvis udpegelsen i ekstraordinære situationer vil påvirke udførelsen af nationale opgaver væsentligt. Hvis en medlemsstat påberåber sig sidstnævnte, meddeler den skriftligt Kommissionen begrundelsen og oplysninger om den ekstraordinære situation.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om det nationale kontaktpunkt, der er udpeget til kommunikation om udsendelsen af eksperter.

3. Afhængigt af de evalueringer, der er indeholdt i det årlige evalueringsprogram, præciserer Kommissionen i opfordringen de faglige krav til de eksperter, der skal udpeges.

4. Medlemsstaterne udpeger eksperter senest seks uger efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede opfordring.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede eksperter opfylder betingelserne i artikel 15 og de specifikke krav, der er fastsat i opfordringen med henblik på at oprette puljen af eksperter.

6. De eksperter, der har fået en passende uddannelse som omhandlet i artikel 16, udpeges om muligt til den pulje af eksperter, der oprettes for året efter det år, hvor de modtog det relevante uddannelseskursus.

7. Kommissionen kan opfordre de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i artikel 7, til at udpege observatører til puljen af eksperter.

8. Kommissionen vurderer de udpegede eksperter og bekræfter udvælgelsen af eksperterne til puljen inden for en uge efter udpegelsen. Senest en måned efter oprettelsen af puljen af eksperter underretter Kommissionen medlemsstaterne om udvælgelsen af eksperter til de evalueringer, der er planlagt i det kommende år, idet der tages hensyn til tilgængelighed og de præferencer, der er givet udtryk for med hensyn til en bestemt evaluering.

9. Hvis ingen af eksperterne for politikområderne opfylder de i stk. 3 omhandlede krav, opfordrer Kommissionen den pågældende medlemsstat til at udpege en ny ekspert for det pågældende politikområde.

10. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede eksperter står til rådighed for evalueringer, medmindre de står over for en ekstraordinær situation, såsom en situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver, eller en personlig situation. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, meddeler den skriftligt Kommissionen begrundelsen og oplysninger om situationen.

Hvis en ekspert ikke længere står til rådighed for puljen, udpeger den pågældende medlemsstat en efterfølger inden for en rimelig frist.

11. Kommissionen holder listen over eksperter i puljen ajourført og underretter medlemsstaterne om antallet af udpegede eksperter og deres profiler for hver medlemsstat.

Artikel 18

Oprettelse af hold

1. Kommissionen fastlægger antallet af eksperter fra medlemsstaterne og repræsentanter for Kommissionen, der deltager på et hold, på grundlag af de specifikke forhold og behov i forbindelse med evaluerings- eller overvågningsaktiviteten. Der må højst deltage to repræsentanter for Kommissionen på et hold. Der skal mindst deltage tre eksperter fra medlemsstaterne på et hold, der deltager i et anmeldt eller uanmeldt besøg. Kommissionen udvælger, hvilke eksperter fra puljen af eksperter der skal være medlemmer af et hold.

Når der opstilles hold til nye besøg og kontrolbesøg i en given medlemsstat, bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at sikre, at mindst halvdelen af holdets eksperter fra medlemsstaterne er de samme som dem, der deltog i evalueringen.

2. Ved udvælgelsen af eksperter ser Kommissionen på, hvilke profiler der er behov for til en specifik evaluerings- eller overvågningsaktivitet, idet den tager hensyn til behovet for at sikre geografisk balance og balance med hensyn til faglig erfaring samt de nationale forvaltningers kapacitet.

Medlemsstaternes eksperter må ikke deltage på et hold, der gennemfører en evaluerings- eller overvågningsaktivitet i den medlemsstat, hvor de er ansat.

3. Kommissionen inviterer de udvalgte eksperter umiddelbart efter fastsættelsen af datoen for evaluerings- eller overvågningsaktiviteten, og senest 10 uger før evaluerings- eller overvågningsaktiviteten er planlagt til at begynde. De inviterede eksperter svarer senest en uge efter modtagelsen af invitationen efter aftale med deres udpegende myndigheder.

De i første afsnit omhandlede invitationer sendes via de udpegede nationale kontaktpunkter.

4. I tilfælde af uanmeldte besøg sender Kommissionen via det udpegede nationale kontaktpunkt invitationerne, senest to uger før besøget er planlagt til at begynde. De inviterede eksperter svarer inden 72 timer fra modtagelsen af invitationen efter aftale med deres udpegende myndigheder.

5. Kommissionen kan invitere de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i artikel 7, til at udpege en repræsentant med relevant faglig og praktisk erfaring til at deltage som observatør i en evaluerings- eller overvågningsaktivitet på et område, der er omfattet af deres mandat. De i nærværende artikels stk. 3 og 4 fastsatte frister finder anvendelse på invitationen og besvarelsen heraf.

6. Hvis en medlemsstat ønsker at udpege en ekspert under uddannelse, jf. artikel 16, stk. 2, meddeler den Kommissionen dette mindst seks uger inden evalueringens er planlagt til at begynde.

7. De i stk. 5 omhandlede observatører støtter holdet efter anmodning fra de ledende eksperter, men de deltager ikke i holdets interne beslutningsproces.

De i stk. 6 omhandlede eksperter under uddannelse må ikke deltage aktivt i evalueringsaktiviteten.

8. Hvis Kommissionen ikke får bekræftet, at det krævede antal eksperter fra puljen deltager, mindst seks uger før evaluerings- eller overvågningsaktiviteten er planlagt til at begynde, eller mindst en uge før i tilfælde af uanmeldt besøg, opfordrer Kommissionen straks alle medlemsstaterne til at udpege kvalificerede eksperter uden for puljen til de endnu ikke udfyldte pladser. Medlemsstaterne svarer senest 72 timer efter modtagelsen af opfordringen.

9. Kommissionen udpeger en ledende kommissionsekspert og fremsætter forslag om den ledende medlemsstatsekspert. Den ledende medlemsstatsekspert udpeges af medlemmerne af holdet snarest muligt efter, at holdet er blevet oprettet.

De ledende eksperter er navnlig ansvarlige for den overordnede planlægning, de forberedende aktiviteter, organiseringen af holdet, gennemførelsen af evalueringen, koordineringen af udarbejdelsen af evalueringsrapporten, fremlæggelsen af evalueringsrapporten og henstillingerne, kvalitetskontrollen og opfølgningen samt, hvor det er hensigtsmæssigt, relevante overvågningsaktiviteter.

Artikel 19

Gennemførelse af besøg

1. Holdene gennemfører alle nødvendige forberedende aktiviteter for at sikre, at besøgene er effektive, præcise og ensartede.

2. Det detaljerede program for besøg i en medlemsstat eller på dens konsulater fastlægges af Kommissionen i tæt samarbejde med de ledende eksperter og den pågældende medlemsstat.

Det i første afsnit omhandlede detaljerede program kan omfatte besøg hos og møder med nationale myndigheder og organer samt ikkestatslige og internationale organisationer, andre enheder, agenturer og organer, der støtter medlemsstaterne i gennemførelsen af Schengenreglerne.

3. For så vidt angår anmeldte besøg hører og underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om tidsplanen og det detaljerede program mindst seks uger før, besøget skal finde sted. Den oplyser på forhånd navnene på medlemmerne af holdet og observatørerne. Den pågældende medlemsstat udpeger et kontaktpunkt, der står for de praktiske foranstaltninger ved besøget.

4. Uanmeldte besøg finder sted med mindst 24 timers forudgående underretning af den pågældende medlemsstat. Uanmeldte besøg ved de indre grænser gennemføres uden forudgående underretning af den pågældende medlemsstat. Uanmeldte besøg kan finde sted uden forudgående underretning af den pågældende medlemsstat, når Kommissionen har begrundet formodning om, at der er tale om alvorlige krænkelse af grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne. Kontrolbesøg kan ligeledes gennemføres uden forudgående underretning af den pågældende medlemsstat.

Kommissionen fastlægger det detaljerede program for uanmeldte besøg. Hvis en medlemsstat er blevet underrettet om et uanmeldt besøg, kan Kommissionen rådføre sig med den pågældende medlemsstat om tidsplanen og det detaljerede program.

*Artikel 20***Evalueringsrapporter og henstillinger**

1. Holdet udarbejder en evalueringsrapport efter hver evaluering.

Ved udarbejdelsen af evalueringsrapporten tager holdene hensyn til besvarelserne af standardspørgeskemaet, eventuelle yderligere oplysninger, der er indhentet i overensstemmelse med artikel 7-11 og kontrolleret under evalueringsaktiviteten, og resultaterne af evalueringsaktiviteten. Evalueringsrapporterne kan omfatte dokumentation og digitalt materiale til støtte for resultaterne. Hvis en evaluering foretages ved hjælp af et besøg, udarbejder holdet evalueringsrapporten under besøget.

Holdet har det overordnede ansvar for udarbejdelsen af evalueringsrapporten og for at sikre dens integritet og kvalitet. Hvis der er uenighed, forsøger holdet at nå et kompromis.

Kommissionen sender udkastet til evalueringsrapport med udkastene til henstillinger til den evaluerede medlemsstat senest fire uger før evalueringsaktivitetens afslutning. Den evaluerede medlemsstat fremsætter sine bemærkninger til udkastet til evalueringsrapport senest to uger fra modtagelsen af udkastet. Der skal afholdes et redaktionsmøde på anmodning af den evaluerede medlemsstat senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af den evaluerede medlemsstats bemærkninger. Den evaluerede medlemsstats bemærkninger afspejles, når det er relevant, i udkastet til evalueringsrapport.

2. I evalueringsrapporten analyseres de kvalitative, kvantitative, operationelle, administrative og organisatoriske aspekter, og den skal indeholde en liste over mangler, de områder, der kræver forbedringer, og den bedste praksis, der blev konstateret under evalueringen.

3. Resultaterne kan vurderes som et af følgende:

- a) bedste praksis
- b) forbedringer er nødvendige
- c) manglende overholdelse af reglerne.

4. Kommissionen vedtager evalueringsrapporten ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2. Evalueringsrapporten skal vedtages senest fire måneder efter evalueringsaktivitetens afslutning.

Evalueringsrapporten skal indeholde henstillinger om afhjælpende tiltag med henblik på at afhjælpe de mangler og de områder, der kræver forbedringer, som blev konstateret under evalueringen, og angive prioriteringen for deres gennemførelse. I evalueringsrapporten kan der i samarbejde med den pågældende medlemsstat fastsættes rimelige frister for gennemførelsen af henstillingerne. Hvis der ved evalueringen konstateres en alvorlig mangel, finder de specifikke bestemmelser i artikel 22 anvendelse.

Kommissionen fremsender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest 14 dage efter vedtagelsen af rapporten.

5. Hvis den evaluerede medlemsstat senest 10 arbejdsdage efter redaktionsmødet i væsentlig grad anfægter indholdet af udkastet til evalueringsrapport eller arten af et resultat, begrænses den rapport, som Kommissionen vedtager, til resultater og må ikke indeholde henstillinger. I sådanne tilfælde forelægger Kommissionen, uden at det berører artikel 22, senest fire måneder efter afslutningen af evalueringsaktiviteten et særskilt forslag for Rådet med henblik på vedtagelse af henstillinger ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse. I samarbejde med medlemsstaten kan der i forslaget fastsættes rimelige frister for gennemførelsen af henstillingerne, og der angives prioriteter for deres gennemførelse.

Rådet vedtager henstillingerne og fremsender dem til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

*Artikel 21***Opfølgning og overvågning**

1. Senest to måneder efter Kommissionens vedtagelse af evalueringsrapporten med henstillinger i henhold til artikel 20, stk. 4, eller vedtagelsen af Rådets henstillinger i henhold til artikel 20, stk. 5, forelægger den evaluerede medlemsstat Kommissionen og Rådet en handlingsplan for gennemførelse af alle henstillingerne. De øvrige medlemsstater opfordres til at kommentere handlingsplanen.

2. Efter høring af det hold, der gennemførte evalueringsaktiviteten, forelægger Kommissionen den evaluerede medlemsstat en revision af handlingsplanens tilstrækkelighed senest én måned efter indgivelsen heraf.

Hvis Kommissionen ikke finder, at handlingsplanen er tilstrækkelig, forelægger den evaluerede medlemsstat en revideret handlingsplan senest én måned efter modtagelsen af revisionen. Kommissionen forelægger også Rådet revisionen af handlingsplanen.

3. Den evaluerede medlemsstat aflægger rapport til Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af sin handlingsplan hver sjette måned fra datoen for kvittering for modtagelse af revisionen af handlingsplanen, indtil Kommissionen anser handlingsplanen for fuldt ud gennemført. Afhængigt af manglernes art og status for gennemførelsen af henstillingerne kan Kommissionen i samråd med den evaluerede medlemsstat kræve, at den evaluerede medlemsstat rapporterer med en anden hyppighed.

Hvis den evaluerede medlemsstat ikke regelmæssigt aflægger rapport om gennemførelsen af handlingsplanen, underretter Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet om, at den evaluerede medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelser.

Kommissionen kan aflægge kontrolbesøg for at overvåge, hvordan gennemførelsen af handlingsplanen skrider frem.

Hvis Kommissionen anser handlingsplanen for fuldt ud gennemført, underretter den medlemsstaterne om, at handlingsplanen er afsluttet.

KAPITEL IV

ALVORLIGE MANGLER OG SÆRLIGE FORMER FOR EVALUERING*Artikel 22***Særlige bestemmelser i tilfælde af en alvorlig mangel, der er konstateret i evalueringsrapporten**

1. Ved evalueringsaktivitetens afslutning underretter Kommissionen og medlemsstaternes ledende eksperter på vegne af holdet skriftligt den evaluerede medlemsstat om, at der er konstateret en alvorlig mangel. Rådet underrettes også straks.

Den evaluerede medlemsstat træffer øjeblikkelige afhjælpende tiltag, herunder om nødvendigt ved at mobilisere alle passende operationelle og finansielle midler. Den evaluerede medlemsstat underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de øjeblikkelige afhjælpende tiltag, der er truffet eller planlagt. Parallelt hermed underretter Kommissionen de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, der er omhandlet i artikel 7, om den alvorlige mangel med henblik på, at de eventuelt kan yde støtte til den evaluerede medlemsstat.

2. Den evalueringsrapport, der udarbejdes i henhold til artikel 20, stk. 1, 2 og 3, skal først og fremmest indeholde de resultater, der førte til, at der blev konstateret en alvorlig mangel. Evalueringsrapportens titel og konklusion skal indeholde en klar angivelse af, at der foreligger en eller flere alvorlige mangler. Den skal ledsages af et udkast til henstillinger, herunder om øjeblikkelige afhjælpende tiltag. Kommissionen sender udkastet til evalueringsrapport til den evaluerede medlemsstat senest to uger efter evalueringsaktivitetens afslutning.

Den evaluerede medlemsstat fremsætter sine bemærkninger til udkastet til evalueringsrapport inden for en frist på 10 arbejdsdage fra modtagelsen heraf. Der skal på den evaluerede medlemsstats anmodning afholdes et redaktionsmøde senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af bemærkningerne fra den evaluerede medlemsstat.

3. Af behørigt begrundede hastende årsager vedrørende den alvorlige mangel vedtager Kommissionen evalueringsrapporten senest seks uger efter evalueringsaktivitetens afslutning ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der finder anvendelse straks, jf. proceduren i artikel 30, stk. 3. Kommissionen fremsender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet.

4. I lyset af resultaterne udarbejder holdet henstillinger om afhjælpende tiltag med henblik på at afhjælpe den alvorlige mangel, der blev konstateret i evalueringsrapporten.

Senest seks uger efter vedtagelsen af evalueringsrapporten forelægger Kommissionen Rådet evalueringsrapporten ledsaget af et forslag til henstillinger om afhjælpende tiltag med henblik på at afhjælpe de alvorlige mangler, der blev konstateret under evalueringen, og en angivelse af prioriteterne for deres gennemførelse.

Rådet vedtager henstillinger senest en måned efter modtagelsen af forslaget.

Rådet fremsender henstillingerne til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Rådet fastsætter forholdsmæssigt afpassede frister for gennemførelsen af henstillingerne vedrørende den alvorlige mangel og præciserer, med hvilken hyppighed den evaluerede medlemsstat skal aflægge rapporter til Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af sin handlingsplan.

5. Hvis et besøg afslører en alvorlig mangel, der anses for at udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den interne sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser, eller som konstateres på grundlag af en risiko for en systematisk overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, underretter Kommissionen omgående Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Rådet drøfter spørgsmålet som en hastesag og bestræber sig på efter forslag fra Kommissionen og ved en gennemførelsesretsakt at vedtage henstillinger, hvori fastsættes passende foranstaltninger til afhjælpning eller begrænsning af den alvorlige mangels indvirkning på den offentlige orden eller den interne sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller den systematiske overtrædelse af de grundlæggende rettigheder senest to uger efter modtagelse af forslaget. Rådets afgørelse om henstillinger berører ikke artikel 29 i forordning (EU) 2016/399 og artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1896.

Rådet fremsender henstillingerne til Europa-Parlamentet.

6. Den evaluerede medlemsstat forelægger Kommissionen og Rådet sin handlingsplan senest en måned efter vedtagelsen af henstillingerne. De øvrige medlemsstater opfordres til at kommentere handlingsplanen. Kommissionen fremsender handlingsplanen til Europa-Parlamentet.

Efter høring af det hold, der gennemførte evalueringsaktiviteten, forelægger Kommissionen den evaluerede medlemsstat en revision af handlingsplanens tilstrækkelighed senest to uger efter forelæggelsen heraf. Hvis Kommissionen ikke finder handlingsplanen tilstrækkelig, forelægger den evaluerede medlemsstat en revideret handlingsplan senest to uger efter modtagelsen af revisionen.

Kommissionen forelægger Rådet revisionen af handlingsplanen og fremsender den til Europa-Parlamentet.

Den evaluerede medlemsstat aflægge rapport til Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af sin handlingsplan, indtil Kommissionen anser handlingsplanen for fuldt ud gennemført.

7. For at kontrollere de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af henstillingerne vedrørende den alvorlige mangel, tilrettelægger Kommissionen et nyt besøg, der skal finde sted senest et år efter datoen for evalueringsaktiviteten.

Holdet udarbejder en rapport om det nye besøg i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, hvori det vurderes, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Rådets henstillinger, og det konkluderes, hvorvidt den alvorlige mangel er blevet afhjulpet.

Kommissionen vedtager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en rapport om det nye besøg. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2. Kommissionen forelægger rapporten om det nye besøg for Rådet.

8. Rådet kan give udtryk for sin holdning til rapporten om det nye besøg og kan, når det er relevant, opfordre Kommissionen til at forelægge et forslag til henstillinger om afhjælpende tiltag med henblik på at afhjælpe den fortsat bestående alvorlige mangel, der er konstateret i rapporten om det nye besøg. I så fald finder stk. 6 og 7 anvendelse.

9. Når Kommissionen finder, at handlingsplanen kan afsluttes, tilrettelægger den et kontrolbesøg og underretter Rådet om resultatet af kontrolbesøget. Kommissionen underretter også Europa-Parlamentet om, at handlingsplanen kan afsluttes.

På grundlag af Kommissionens forslag og under hensyntagen til resultatet af kontrolbesøget vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af handlingsplanens afslutning.

Artikel 23

Særlige bestemmelser for førstegangsevalueringer

1. I lyset af resultaterne ledsages den evalueringsrapport efter en førstegangsevaluering, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1-4, af udkast til henstillinger om afhjælpende tiltag.

Kommissionen forelægger Rådet et forslag med henblik på vedtagelse af de pågældende henstillinger senest fire måneder efter evalueringsaktivitetens afslutning.

2. Rådet vedtager henstillinger. Det kan fastsætte frister for gennemførelsen af specifikke henstillinger.

Rådet fremsender henstillingerne til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

3. Den evaluerede medlemsstat forelægger Kommissionen og Rådet en handlingsplan for gennemførelse af alle henstillingerne.

Efter høring af det hold, der gennemførte evalueringsaktiviteten, forelægger Kommissionen den evaluerede medlemsstat en revision af handlingsplanens tilstrækkelighed senest én måned efter forelæggelsen heraf.

Hvis Kommissionen ikke finder, at handlingsplanen er tilstrækkelig, forelægger den evaluerede medlemsstat en revideret handlingsplan.

Den evaluerede medlemsstat aflægger rapport til Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af handlingsplanen hver sjette måned fra datoen for kvittering for modtagelse af revisionen.

4. Hvis det i evalueringsrapporten konkluderes, at den evaluerede medlemsstat ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at anvende Schengenreglerne, tilrettelægger Kommissionen et eller flere besøg.

Holdet udarbejder en rapport om det nye besøg i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1-4, hvori det vurderes, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til gennemførelsen af Rådets henstillinger.

Kommissionen vedtager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt rapporten om det nye besøg. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2. Kommissionen forelægger Rådet rapporten om det nye besøg og, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag til Rådets henstillinger med henblik på vedtagelse ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse.

5. Når Kommissionen finder, at handlingsplanen kan afsluttes, tilrettelægger den et kontrolbesøg, før handlingsplanerne afsluttes.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af kontrolbesøget. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om, at handlingsplanen kan afsluttes.

På grundlag af Kommissionens forslag og under hensyntagen til resultatet af kontrolbesøget vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af handlingsplanens afslutning.

6. Medlemsstater, for hvilke der er vedtaget en rådsafgørelse, som fastslår, at bestemmelserne i Schengenreglerne skal finde fuld anvendelse, evalueres i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra a), senest et år efter datoen for den fulde anvendelse af Schengenreglerne i den pågældende medlemsstat. Det årlige evalueringsprogram ajourføres med henblik herpå.

Artikel 24

Særlig bestemmelse for tematiske evalueringer

Artikel 23, stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse på tematiske evalueringer.

Hvis der i forbindelse med en tematisk evaluering konstateres en alvorlig mangel, finder artikel 22 anvendelse.

KAPITEL V

FORVALTNING AF SCHENGENSAMARBEJDET OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en samlet rapport om de evalueringer, der er foretaget i det foregående år i henhold til denne forordning. Denne rapport offentliggøres.

Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde oplysninger om de evalueringer, der er foretaget i det foregående år, om, hvordan puljen af eksperter fungerer, herunder rådigheden af medlemsstaternes eksperter, om konklusionerne af disse evalueringer og om status for de afhjælpende tiltag, som medlemsstaterne har truffet. I rapporten skal der på grundlag af resultaterne af de evaluerings- og overvågningsaktiviteter, der er gennemført i henhold til denne forordning, identificeres fælles spørgsmål, bedste praksis og innovative løsninger med henblik på at forbedre gennemførelsen af Schengenreglerne. Der skal i rapporten tages hensyn til synergier med andre overvågningsværktøjer og -mekanismer for at øge bevidstheden om, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer.

Kommissionen fremsender straks den i stk. 1 omhandlede rapport til de nationale parlamenter. Rådet drøfter rapporten under hensyntagen til evalueringernes bidrag til, hvordan området uden kontrol ved de indre grænser fungerer.

Kommissionen underretter mindst to gange om året Europa-Parlamentet og Rådet om status med hensyn til gennemførelsen af de handlingsplaner, som medlemsstaterne har udarbejdet. Kommissionen fremlægger navnlig oplysninger om dens revision af handlingsplanernes tilstrækkelighed og om resultatet af de nye besøg og kontrolbesøgene, samt dens bemærkninger, hvor den finder, at der har været en betydelig mangel på fremskridt med gennemførelsen af en handlingsplan.

*Artikel 26***Vejledning om Schengenevalueringer**

Kommissionen udarbejder og ajourfører om nødvendigt retningslinjer i tæt samarbejde med medlemsstaterne, navnlig for:

- a) eksperters, Kommissionens repræsentanters og observatørers uddannelsesansvar
- b) forberedende evalueringsaktiviteter
- c) aflæggelse af besøg, herunder uanmeldte besøg
- d) gennemførelse af evaluerings- og overvågningsaktiviteter, herunder ved hjælp af spørgeskemaer eller undtagelsesvis andre fjernkommunikationsmidler
- e) udarbejdelsesproces og medtagelsen af dokumentationsmateriale og digitalt materiale i evalueringsrapporter
- f) opfølgningsprocedure, navnlig for så vidt angår nye besøg og kontrolbesøg
- g) synergier med andre evaluerings- og overvågningsaktiviteter
- h) logistik og finansielle spørgsmål vedrørende tilrettelæggelsen af evaluerings- og overvågningsaktiviteter
- i) kontrol af EU-organernes, -kontorernes og -agenturens aktiviteter, for så vidt som de udfører opgaver på medlemsstaternes vegne med henblik på at bistå med den operationelle anvendelse af bestemmelserne i Schengenreglerne.

*Artikel 27***Revision**

Kommissionen tager anvendelsen af denne forordning op til revision og forelægger Rådet en rapport senest seks måneder efter vedtagelsen af alle evalueringsrapporter om de evalueringer, der er omfattet af det første flerårige evalueringsprogram, der er vedtaget i henhold til denne forordning. Denne revision skal omfatte alle denne forordnings elementer, herunder hvordan procedurerne for vedtagelse af retsakter inden for rammerne af evalueringsmekanismen fungerer. Kommissionen fremsender straks rapporten til Europa-Parlamentet.

*Artikel 28***Følsomme oplysninger**

1. Holdmedlemmerne, observatørerne og eksperterne under uddannelse anser samtlige oplysninger, som de modtager under udførelsen af deres opgaver, som fortrolige.
2. Klassifikationen af rapporterne fastlægges som »følsomme ikkeklassificerede« i overensstemmelse med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443. De skal klassificeres som »RESTREINT UE/EU RESTRICTED« som omhandlet i afgørelse (EU, Euratom) 2015/444, hvis en sådan klassifikation er påkrævet i henhold til nævnte afgørelses artikel 5, stk. 3, eller efter begrundet anmodning fra den evaluerede medlemsstat.

Efter høring af den pågældende medlemsstat beslutter Kommissionen, hvilken del af evalueringsrapporten der kan offentliggøres.

3. Fremsendelsen og behandlingen af klassificerede oplysninger og dokumenter med henblik på denne forordning skal finde sted i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsregler. Sådanne regler er ikke til hinder for, at oplysninger stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer omhandlet i artikel 7.

*Artikel 29***Betingelser for Irlands deltagelse**

1. Irlands eksperter deltager kun i evalueringen af den del af Schengenreglerne, som Irland har fået tilladelse til at deltage i.

2. Evalueringerne må kun omfatte Irlands effektive anvendelse af den del af Schengenreglerne, som landet har fået tilladelse til at deltage i.
3. Irland deltager kun i Rådets vedtagelse af henstillingerne for så vidt angår den del af Schengenreglerne, som landet har fået tilladelse til at deltage i.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med nævnte forordnings artikel 5 anvendelse.

Artikel 31

Overgangsbestemmelser

1. Det første flerårige evalueringsprogram og det første årlige evalueringsprogram i henhold til denne forordning fastlægges senest den 1. december 2022 og indledes den 1. februar 2023.

I det første flerårige evalueringsprogram i henhold til denne forordning skal der tages hensyn til de evalueringer, der allerede er foretaget inden for rammerne af det andet flerårige program, der er vedtaget i medfør af forordning (EU) nr. 1053/2013, og programmet skal udformes som en fortsættelse af nævnte program.

2. Det standardspørgeskema, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013, skal anvendes, indtil det standardspørgeskema, der er fastsat bestemmelser om i nærværende forordnings artikel 14, er blevet udarbejdet.
3. For evalueringer, der foretages inden den 1. februar 2023, vedtages evalueringsrapporter og henstillinger i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1053/2013. Opfølgings- og overvågningsaktiviteterne i forbindelse med sådanne evalueringer, der begynder med forelæggelsen af handlingsplanerne, gennemføres i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 32

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1053/2013 ophæves med virkning fra den 1. oktober 2022 med undtagelse af bestemmelserne om vedtagelse af evalueringsrapporterne og henstillingerne, som finder anvendelse, indtil evalueringsrapporterne og henstillingerne i nærværende forordnings artikel 31, stk. 3, er vedtaget.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 33

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. oktober 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. juni 2022.

På Rådets vegne
É. DUPOND-MORETTI
Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 1053/2013	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1 og 2	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 3	Artikel 15, stk. 2
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 1, stk. 3
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 6
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15, stk. 1
Artikel 12	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 10 og 11	Artikel 18
Artikel 13	Artikel 19
Artikel 14 og 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21
—	Artikel 22
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25
—	Artikel 26
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 19	—
Artikel 17	Artikel 28
Artikel 18	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
Artikel 23	Artikel 31
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33